

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

Δ.Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Β.

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 3 του Οκτώβρη 1904

ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Οικονόμου αριθ. 4

ΑΡΙΘ. 116

ΟΙ ΛΟΤΑΡΤΖΗΔΕΣ

Με λοταρία τάπορσισε ή Κυβέρνηση να φτιάξει στόλο και στη λοταρία, καθώς και στο τζόγο, καθώς και σε κάθε τυχερό παιχνίδι, τα μπαλαμούτια επιτρέπονται. Μπαλαμούτι λοιπόν κ' ή περίφημη σύμβαση της Βιομηχανικής Τραπεζής, για την οποία χύθηκε τόσο μελάνι και τόσο πατριωτισμός, που και τα δυο εμπόδιζαν την Βιομ. Τράπεζα να κερδίσει μερικές χιλιάδες, πατριωτικώτατα, και τον κ. Τσαγκάρη να ανακηρυχτεί Έθνικος ευεργέτης, καθώς κάποια εφημερίδα πρότεινε.

Κακό άλλο ούτε ή Τράπεζα, ούτε ο κ. Σιμόπουλος δεν έκαναν και μη φανάζετε του κακού. Η πρώτη, ζήτησε να κερδίσει μερικές χιλιάδες και ο δεύτερος τήνε βόηθησε φιλικά στο σκοπό της. Κερδοσκοπία πάνου στον πατριωτισμό, θα πείτε. Μα και τότε, καλότυχοι, στον τόπο αυτό δε χρησίμεψε ο πατριωτισμός για μέσο κερδοσκοπίας;

Ρίχτε τα μάτια σας πίσω, μελετήστε λίγο τα πράματα και θα τα δείτε. Λοταρία σε κάθε εθνική περίπτωση, και λοταρία με μπαλαμούτια. Έξαργύρωση του πατριωτισμού «τοίς μετρητήσι». Πάρτε τον τελευταίο πόλεμο, για να φήσουμε τα πιό παλιά. Ο τάδε Πειραιώτης αλευράς, θάκυσετε, έκανε περιουσία από τον πόλεμο. Ο τάδε καπετάνιος έχτισε παλάτια από τον πόλεμο. Ο τάδε μεγαλοπάλληλος κέρδισε παρά με ούρα από το δάνειο της πολεμικής απόζημίωσης. Και τόσα άλλα, κι ακόμα χειρότερα.

Κανένας δε σκέφτηκε να τους βρίσει τους πατριώτες αυτούς για προδότες, αφού κερδοσκοπήσαν πάνου στην εθνική συμφορά. Τους είπαν μονάχα έξυπνους, κ' οι άλλοι οι κουτοί τους ζήλευσαν και τους ζήλευσαν ακόμα.

Η Βιομ. Τράπεζα έκανε κάτι ελαφρότερο. Ζήτησε να κερδοσκοπήσει σε καιρό ειρήνης. Πρέπει λοιπόν γι' αυτό το ελαφρό της, το χαριτωμένο, μπαλαμούτι να τήνε κέψουμε;

Πνίχτε το θυμό σας σας, παιδιά. Μη τον ξεδιαίζετε. Φυλάχτε τον για τους Βουλγάρους. Για ένα μονάχα μπορείτε να θυμώσετε, που ή Κυβέρνηση δε φύλαξε την ιδέα του στόλου αγνή, μά την έβαλε σε λοταρία.

Για να φτιάξουμε όμως καράβια, χρειαζόντουσαν παράδες. Οι παράδες θα βρισκόντουσαν και δίχως τη λοταρία. Αρκεί να κατάφερνε ή Κυβέρνηση το κόσμο να πιστέψει πως κερδίζει δίνοντας τον παρά του για το στόλο, δίχως λοταρία και δίχως αντισηκώματα. Και θα το κατάφερνε μια χαρά αυτό, αν μεταχειριζότανε πράματα και όχι λόγια, κι αν όλοι όσοι βυ-

ζαίνουν το δημόσιο ταμείο, από τον κ. Πρωθυπουργό ίτια με τον τελευταίο υπάλληλο, δήλωναν πως αφήνουν ένα δυο μήνες το μισό μιστό τους για το ταμείο του Έθν. Στόλου. Νάκανε το ίδιο κι ο Βασιλιάς και τότε βλέπατε πως μαζεύοντουσαν τα εκατομμύρια σε πέντε δέκα μέρες.

Είμαστε που είμεστα κράτος Ταρταρίων. Να γίνουμε και συμμερία λοταρτζήδων δεν αξίζει.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΜΥΡΙΕΛΛΑ

Βγαλμένο απ' τη «Ζωή κι Αγάπη στη μοναξιά» του Ψυχάρη. Αρριώνεται στον Ιθίο.

Νεράιδα της αγάπης έλα, έλα,
Και φώτισε και με στη σκοτεινιά μου,
Παρόμοια σ' είχα πλάσει στα όνειρά μου,
Νεράιδα της αγάπης, ω Μυριέλλα!

Στην τρικυμία που ζώνει με σήκω το χέρι
Κι ως πέσουν κι ως μὴν πέσουν οι άνεμοι,
Ματώνει, ναί, ή καρδιά μου, μά δεν τρέμει,
Και σβει ή ψυχή μου - μά πως σβει - σάν
[άγιοκέρι.

Σ' ένα νησί δε θα σε ρίξ' ή μπόρα έσένα,
Που εκεί να μ' απαρτίσαν άδικα χέρια,
Σ' άποσκεπα και ξεφωτα νάδρης άημέρια
Της έρωτιδας, ανέγγιχτα κι όλα παρθένα.

Στην τρικυμία της ζωής αν έρθης, έλα,
Νεράιδα της αγάπης σε προσμένο,
Τον Πετρογιάννη σου θα βρεις έρμο και
[ξένο,
Στην τρικυμία της ζωής, ω Μυριέλλα!

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

Κτηγορούμενος. Μην τους άκούς κ. Πρόεδρε, πως είμαι πλαστογράφος. Έγώ δε μπορώ μήτε τ' όνομά μου να γράψω.

Δικαστής. Η κατηγορία δεν άναφέρει πως ύπόγραψες το δικό σου τ' όνομα.

Δασκάλα. Είπαμε λοιπόν πως άνόνημος θά παϊ χωρίς όνομα. Τώρα, Έλένη, πές μου μια φράση που δείχνει πως την έννοιας τή λείη.

Έλένη. Το μωρό μας είναι άνόνημος.

ΕΥΠΝΑ ΡΩΜΗ

ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΤΟ ΡΟΥΣΦΕΤΙ *

(Συνεχίζει)

Τούτο το κακό δε θα μας γινότανε, αν ο Θεός μας είχε στο έλεός του, και μας άνοιγε τα μάτια.

Όταν κάναμε το Σύνταγμα με δυο ποδάκια μοναχά, θα βλέπαμε πως ή ο Βασιλιάς, ή ή ψευτοβουλή, με τον καιρό, θα γινότανε ο τύρανός μας.

Θα βλέπαμε πως χρειαζότανε ή να το κάναμε με τρία ποδάκια, ή να μὴν το κάναμε καθόλου.

Και μπορούσαμε να το κάναμε με τρία ποδάκια, χωρίς να χουμε μιλιόρδους, αν μας έρχότανε στο νου, πως κι οι προπάτορές μας δεν είχανε μιλιόρδους. Μα το πολίτευμά τους, όπως λέγανε κείνο που λέμε μετς τώρα Σύνταγμα, το είχανε με τρία ποδάκια, κι απ' κούτος έπρεπε να πάρουμε το δικό μας, κι όχι από τους Έγγλέζους, που είναι άλλης φυλής κι άλλης θρησκείας.

Τέτοιο δεν το κάναμε, γιατί ο Θεός, που για της άμαρτίας μας μας έχει στην όργη του, άφησε και πέρας το διαβόλου.

Μα άνωστα και μετανοήσουμε, θα μας άνοιξη τα μάτια, και θα κάναμε τους νόμους μας, ελληνικούς και χριστιανικούς, κι όχι έγγλεζικούς κι αλούτερους.

Έχουμε το Βασιλιά μας.

Νάχη ζωή, μαζί κι ο Κωνσταντίνός μας.

Έχουμε και τους βουλευτάδες μας.

Να μας ζήσουνε κι αυτοί, γιατί κανένας χριστιανός δεν πρέπει να θέλη του άλλου του κακό.

Μα τα μὴν ήνκι ψευτοβουλευτάδες, παρά άληθινοί, και για να γίνη τούτο, πρέπει πρώτα κι αρχής να λείψουνε οι ψευτοκατάλογοι κι οι ψευτοψηφοφόροι και να μείνουνε οι άληθινοί, και τότε κι οι βουλευτάδες θα ήναι άληθινοί κι όχι ψεύτικοι.

Τούτο γίνεται μ' ένα νέο νόμο, που έχω καμωμένα, και τον έχω τυπωμένο σ' ένα νέο βιβλίο, που έβγαλα, και το γράφω πολίτευμα.

Με τους άληθινοί βουλευτάδες και με το Βασιλιά, έχουμε της δυο κολώναις, από της τρεις που μας χρειαζόνται, και μας λείπει μοναχά ή τρίτη, που πρέπει να τήνε φτιάσουμε και αυτή, γιατί άλλωτίκα, ως καθώς το είπαμε, δε μπορούμε να κυβερνηθούμε μοναχά με δυο κολώναις.

Οι παλαιοί Έλληνες, που ήσανε μεγάλοι και σοφοί, για τρίτη κολώνα είχανε το λαό, και σωστά, ο λαός, πρέπει να ήναι, γιατί αυτός είναι κι ο νοικοκύρης. Μα κείνο που γινότανε στο καιρό τους, δε μπορεί να γίνη σήμερα.

* Η αρχή του στο 112 φύλλο του «Νουμά».